

KLAN MIŠÍKŮ *Zůstane to v rodině!*

TEXT | TOMÁŠ S. POLÍVKA FOTO | MICHAL STRAKA

Umělecké rodinné klany, jablka nedaleko od stromu padlá, toť vděčné téma. A zvláště milé téma, když je hlavou rodu Vladimír Mišík. Koncert Nechte zpívat Mišíky!, úvodní večer cyklu Family Jam, umožní slyšet neslychané verze známého i méně známého repertoáru. Sledovat doslova genetické předávání talentu. Vnímat podobnosti i osobitosti, nebo spíš hodně rodinné pohody. Datum: 16. října, Lucerna Music Bar. Dress code: 0. I když... Nevíte, proč si Vladimír občas bral při natáčení dokumentu Nechte zpívat Mišíka ten „kmotrovský“ klobouk a oblékl sáčko model stará dobrá Sicílie?

Během jediného večera se na jednom pódiu potká pětice Mišíků. Pochopitelně otec rodu Vladimír se skupinou Etc.... pro kterého může koncert představovat takový veřejný, o půl roku a kousek opožděný večírek k sedmdesátinám. Dále kapela Vladimírovy životní partnerky, paní Evy Mišíkové, vtipně pojmenovaná E+Mausy (viz rozhovor). Seskupení Gingerhead kytaristy Martina řečeného Maťo, které loni vydalo výborné debutové EP *Holy Ground*. Bára, která přesvědčí, že dostala do vínku nejen herecké vlohy. A zpěvák a herec Adam, hvězda málem od narození. Pochopitelně nebude chybět ani velkolepé finále (citlivější povahy, kapesníčky připravit), kdy za doprovodu Etc.... zapějí všichni společně. Ne že by se Mišíkovi nikdy dříve na stejných prknech nestřetli, ale muzikantská spolupráce takového rozsahu je výjimečná.

ŽÁDNÝ DOJÁK NEBUDE

Okamžik, kdy „jsme my tři mladí Mišíci poprvé stanuli vedle sebe na jevišti“, jak tehdy ohlásila Bára, nastal 6. června 2007 během koncertu ke zpěvákovým šedesátinám. Trojice potomků tehdy nezpívala, zato pronášela zdravici. A jak řekla Bára: „Táta mi kladl na srdce, ab mu tady z toho neuděláme žádný velký doják“.

Ne, doják ze svého vstupu rozhodně neudělali. Desetiletý Adam si pozici v ohnisku pozornosti viditelně užíval. Okamžitě zbořil publikum ve vyprodané Arše, když coby nejdůležitější věc, kterou se od táty naučil, uvedl nalévání whisky: „Nemyslete si, to

není jen tak. Protože přelegt legendě skleničku, to by bylo fakt blbý.“

O *Cukrové záhadě* k Vladimírovým pětadesátinám se dočtete dále. Předěšleme jen, že tuhle písničku už trio potomků veřejně

nezvyklou, částečně melodramatickou hudební formou. Gingerhead sázejí především na silné melodie a profesionalitu přesahující domácí poměry. V kapele figurují velmi zdatní muzikanti, kromě Maťo třeba kytarista Luboš Moravec, známý z Walk Choc Ice, a výjimečná zpěvačka Eliška Pekárek Flaková.

Také Adam podědil rockovou žílu, byť se proslavil v jiném oboru. Dokázal to už v kapele The Colorblinds, kterou možná pamatujete i z festivalových vystoupení na Rock For People nebo United Islands Of Prague. Je jasné, že v rámci rodinné session a s otcovou kapelou za zády přizpůsobí repertoár očekávanému složení publika.

VHODNÝ ČAS NA FAMILY JAM

V rozhovoru se dočtete, že následující důvody k rodinnému pódiovému setkání rodu Mišíků nevedly. Dozvíte se i skutečný podnět, který Family Jam odstartoval. Ovšem z diváckého hlediska o pádné důvody jde. Koncert má, byť pouze shodou okolností, výborné načasování už kvůli dvěma filmovým snímkům.

Prvním je důkladný, dokonce částečně hraný letošní životopisný dokument *Nechte zpívat Mišíka*. Souvislost s rodinnou akcí lze vidět třeba v pečlivém pátrání po otci Vladimíra Mišíka, které dokumentaristé podpořili. A samozřejmě i v tom, že zpěvákova manželka a děti dostali v dokumentu prostor. „Naše Barunka měla už od dětství komediální talent,“ vzpomíná hlavní zkoumaná osobnost. Dokument povinně rekapituluje také známé okolnosti zákazu činnosti, který zpěvákovi napařili komunističtí „strážci společenské

nezávadnosti“ v roce 1982. Vždyť právě zákaz vystupování vyprovokoval slavné nápisy na zdech „Nechte zpívat Mišíka“. A inspiroval tak, naštěstí v jiné době a úplně jiným smyslu, vlastně i parafrázi v názvu koncertu v Lucerna Music Baru. Zpěvák se zmiňuje, jakou podporu pro něj ony nápisy představovaly.

Mimořádně: ještě mnohonásobně sugestivnějším a méně známým faktem, dokazujícím zrůdnost a zvláštnost komunistického režimu, je vyděračský nátlak StB na zpěvákovu mámu, svobodnou matku. Příslušné písemnosti se objevily právě během natáčení dokumentu, v rámci pátrání po totožnosti Vladimírova otce.

LÁKADLO PRO BAJKERY

Druhým filmovým lákadlem pro budoucí (?) generaci Vladimírových příznivců a fanoušků benjamínka Adama jsou samozřejmě *Bajkeři*. Adam Mišík v nich nejen ztvárnil jednu

z hlavních rolí, ale také pro soundtrack natočil s otcem duet *Variace na renesanční téma*. Odstřihneme-li předsudky a oddělíme-li novou verzi od zažité původní podoby zhudebněné básně Václava Hraběte, není proč se staromilsky pohoršovat. Píseň nezaprě nadčasovost ani v moderním soundu. Berme ji jako další možnost volby pro publikum. Žádná svatokrádež, legendární nahrávka se tou aktuální podobou přece nemaže. A jestli díky nové tváři „Večernice“ objeví Adamovi vrstevníci také původní nahrávky Vladimíra Mišíka, třikrát hurá!

Jak a proč tedy doopravdy vznikly plány na mišíkovský Family Jam a co dalšího jednotliví rodinní příslušníci chystají? Čtete dál. Celý klan se na popud Rock & All sešel u „kulatého“ stolu a kolega Leoš Kofroň ho důkladně vyzpovídal. Kdepak, žádných mafiánských ani striktně patriarchálních metod se nedočkal. A co vlastně „zůstane v rodině“? Samozřejmě nejvyšší hodnota – nadání. ■

**ROCK & ALL
UVÁDÍ**

NECHTE ZPÍVAT MIŠÍKY!

**PRAHA
LUCERNA MUSIC BAR
16. 10. 2017**

KDO JE KDO V RODINĚ MIŠÍKŮ

VLADIMÍR MIŠÍK

* 8. 3. 1947, PRAHA

Představovat patriarcha, tot přislovečné nošení sov do Athén. Připomeňme jen pár jmen a letopočtů. Zásadní kapely: Komety, Matadors, Blue Effect, Flamengo, Energit, Etc..., Čundrground. Balada *Slunečný hrob* vychází na SP roku 1969. V roce 1972 Flamengo vydává *Kuře v hodinkách*. Sólový albóv debut: 1976. *Variace na renesanční téma* se objevila na LP *Vladimír Mišík – Etc...* 2 v roce 1980. 29. listopadu 1989 milion hrdel zpívá *Variaci...* během demonstrace v Praze na Letné. Taky jste tam byli? Nelze zapomenout. Předskakování Rolling Stones, 18. srpna 1990. Zatím poslední řadové album *Ztracený podzim*: 2010. Etc. etc... Zásluh na metál, že? Skutečný – prezidentský – metál však zpěvák od podle jeho názoru nedůvěryhodného dárcy nepřebíral...

EVA MIŠÍKOVÁ

* 13. 2. 1961, KÁHIRA

Žena vskutku renesanční už díky tolika variacím na téma profese. Absolventka Filozofické fakulty UK, redaktorka, učitelka na gymnáziu, překladatelka z francouzštiny (poezie i próza, např. Jean Tardie – *Mezi dveřmi a oknem*, Salvator Dalí & Louis Pauwels – *Vášeň Salvatora Dalího*), básnířka (v roce 1994 vydala sbírku *Civilizování půd*, v roce 2012 *Vešel... Fraktální básně s aktovkou*), textařka. Posluchači Vladimíra Mišíka se s jejími texty setkali prvně na LP *Vladimír Mišík – Etc...* 4 (1987), kde píseň *Nezapomeň!* spolupodepsala ještě divčím jménem Eva Rudýšarová. Následovaly texty na dalších albech Etc..., k neznámějším patří *Chvilka po setmění*. Ale psala např. i pro Davida Kollera (skladba *Omyly*, 1993). S jakou zásadní skupinou hrála na klávesy se, pokud to nevíte, dozvíte v rozhovoru. Nápověda: Její jméno figuruje v soupisce na obalu desky *Starý pecky (a tak dál...)*.

MARTIN „MAŤO“ MIŠÍK

* 1975, PRAHA

Nejstarší Vladimírův syn z prvního manželství s fotografkou Katarínou. Umělecký život dělí mezi dvě profese. Coby výtvarník kombinuje mnoho technik, je kreslíř, designér, animátor, pracuje v digitálním prostředí. Vystudoval Soukromou mistrovskou školu uměleckého designu. Hudební fanoušek si vybaví jeho obaly desek, třeba pro skupiny Zlutý pes, Kurtizány z 25. avenue nebo Roe-Deer. O skutečném světovém úspěchu coby designéra kytarového vybavení viz rozhovor. Jako muzikant-kytarista hrál například v Negative Face, v coverbandu Alice in Jam, Panice, The New Orchestra Of The Dreams či hooKERS. Jako člen Tata Bojs se podílel na deskách *Biorytmy* (2002) a *Attention!* (2002), vystupoval i s Anetou Langerovou, s písničkářem Václavem Havelkou (skupina selFbrush) nebo českoaustralskými Astro Metro (EP *Touch*, 2004). A Gingerhead by si zasloužili prorazit na mnohem „vyšší level“, jak se dnes říká.

BÁRA MIŠÍKOVÁ

* 7. 9. 1985, PRAHA

Nezvolila sice muzikantskou kariéru, ale kumštu se drží. Na HAMU studovala obor Pantomima (dříve Komediální a nonverbální divadlo) a mezi jejími učiteli byl i Boris Hybner. V dětství začínala v divadle Radar. Už během studií založila doživotně fungující skupinu Mime Fatale. Hrála nebo hraje v uznávaných spolcích VOSTO5 (inscenace *Proton!!!*), Alfred ve dvoře (*Řekni něco*) či v divadle Minor, zaměřeném (nejen) na dětské publikum (*Libozvuky* a *Nebojsa*). V ND Ostava byla obsazena do mluvené opery Martina Smolky *Seznamte otevřít se!* (2014), o dva roky později upravené spolkem Boca Loca Lab pod názvem *Bludiště seznamů*. Koneček? Výtvarník: ilustrování.

ADAM MIŠÍK

* 7. 5. 1997, PRAHA

I benjamíněk klanu vykazuje vícero talentů. Krom muzikantského především herecký. Už jako sedmiletý si zahrál v Hřebejkově *Krásce v nesnážích*. Následovaly další dětské role (*Rudý baron*, *U mě dobrý*), které plynule přešly do těch adolescentních a dospělých. Po *Bajkerech* připravuje snímek *Zatím dobrý*. Jako muzikant se představil ve zmíněné indie kytarovce The Colorblinds. Na to, že kapelu zakládal v jedenácti a epynmní albóv prvotina vyšla jen o dva roky později, klobouk dolů! V roce 2013 publikoval sólový singl *Tvoje světy*, následovaný deskou *Parfém* (2014). Jde sice o teenager-ský pop, ale dělaný s kumštem.

**HOSTINA
DAGMAR VOŇKOVÁ
NOVÉ ALBUM**

**DĚDIČNÁ KREV atd.
JIŘÍ SMRŽ
ROZŠÍŘENÁ REEDICE NA 2CD**

**DĚDIČNÁ KREV atd.
JIŘÍ SMRŽ**

Alba budou představena na společném koncertě VOŇKOVÁ a SMRŽ Praha, Malostranská beseda 14. září 2017

MIŠÍKOVÍ: ZPÍVÁ CELÁ ROCKERSKÁ RODINA

TEXT | LEOŠ KOFRŇ

Příležitost mít na rozhovor k dispozici prakticky celou rodinu Vladimíra Mišíka se rozhodně nenaskytne každý den. Kromě dcery Báry, která zrovna pobývala v Portugalsku, u jednoho stolu společně zasedli otec Vladimír se svojí ženou Evou, starším synem Martinem, přezdívaným Maťo, i jeho mladším bratrem Adamem.

Samozejmě, že nic se neděje bez příčiny. A zde byla zřejmá. 16. října vystoupí všichni společně v pražském Lucerna Music Baru na rodném koncertu, nazvaném příznačně *Nechte zpívat Mišíky!* Reč však přišla i na mnoho dalšího, včetně nedávného duetu *Variace na renesanční téma*, který společně nazpívali Vladimír s Adamem. O tom, že i přes občasné vzájemné špičkování provázela celé setkání dobrá nálada, svědčí i často do závor-ky vetknutý odkaz na smíchovou odevzu...

MÍSTO DOVOLENÉ PÓDIUM

Jak často se vám daří takhle se sejit jako celá rodina?
Maťo: Jak vidíš, tak dneska se nám to zrovna podařilo.
Vladimír: Občas se sejdeme většinou u nás, když si usmyslíme, že třeba někdo uvaří. Nedávno mě takhle Maťo s Bárou vylákal o patro výš, když přichystali skvělou večeři.
Eva: My totiž všichni bydlíme v jednom domě.
Vladimír: Takže jsme absolvovali takové menší turné po našem domě a bytech našich dětí. Neměl by to být takový problém, ale všichni jsme samozřejmě hodně zaměstnaní a máme řadu vlastních aktivit.

V souvislosti s přípravami na váš chystaný rodinný koncert se teď asi budete dívat ještě častěji. Jak tenhle nápad vůbec vznikl a kdo s ním vyrukoval první?
Eva: Já. (smích)
Vladimír: Eva o něčem takovém skutečně mluvila už dlouho, ale s konkrétním nápadem přišel náš kamarád a manažer Šimon Kotek. Dokonce dostal přímo zadání na naše vystoupení na festivalu Blues Alive v Šumperku. Tohle bylo tedy tím hlavním impulzem a my na to kývli.

Setkal se nápad v celé vaší rodině s okamžitým souhlasem, nebo někdo trochu váhal?
Vladimír: Eva byla nadšená hned, protože po tom toužila už asi deset let...
Eva: Takový menší rodinný projektík vznikl už před pěti roky, když měl Vláda 65. narozeniny. Tehdy mu všechny tři děti jako dárek složily a nazpívaly písničku *Cukrová záhada* a společně se všichni sešli na jednom pódiu. Když jsem pak nedávno začala i já občas zpívat s kapelou E+Mausy, tak mě napadlo, že když už teď můžeme všichni, dalo by se něco podniknout. Žádnou konkrétní představu jsem ovšem neměla.
Maťo: Já se začal těšit až ve chvíli, kdy jsme se o tom začali více bavit a celý ten nápad dostal konkrétnější obrysy.
Adam: Já jsem vždycky rád, když takhle můžeme něco dělat spolu. Některé rodiny jezdí třeba na dovolenou k moři a my se potkáme

na pódiu. Těším se. Určitě pak na to budou hezké vzpomínky.
Vladimír: Ono to ještě ani neproběhlo a on už myslí na vzpomínky. (smích)

Máte tedy už konkrétní představu o průběhu večera?
Vladimír: Ještě trochu přemýšlíme, jak to pojmut. Základem toho je, že i Eva a Maťo mají také svoje kapely, čímž se to trochu zjednodušilo. Eva již zmiňovanou E+Mausy a Maťo Gingerhead. Kapelu má vlastně i Adam, ale ten se mírně obává určitého generačního střetu, takže nejspíš zazpívá pár věcí s Etc... Potom taky já s Evou a možná se domluvíme na několika společných písničkách. Prostě rodinný koncert. Zhruba jsme domluvení, jak by to mělo vypadat, teď nás čekají ještě zkoušky. Uvidíme, jak to dopadne.

KDYŽ JSEM V TÉ DOBĚ, LEHCE NEŠTASTEN, POZOROVAL TVÉ OBLÍBENÉ INTERPRETY, MUSEL JSEM TI PUSTIT STEVIEHO WONDERA.

.....

Co a s kým zazpívá Bára?
Vladimír: To teprve musíme vymyslet.
Maťo: Určitě to však bude velké překvapení... pro nás všechny. (smích)

Ještě před listopadovým vystoupením v Šumperku vás ovšem čeká společný koncert v Lucerna Music Baru, na němž participuje i náš časopis Rock & All.
Maťo: To bude vlastně náš hlavní koncert. V Šumperku se pak představíme v zúžené verzi, tedy s Etc... a jednotlivými rodinnými příslušníky, ale už bez těch dalších kapel.

Když už padla zmínka o dřívější narozeninové písničce Cukrová záhada, prozradte o jejím vzniku něco bližšího. Pokud vím, text byl poskládan z odkazů na citace či témata otcových písní.
Maťo: S Adamem a Bárou jsme chtěli dát tátovi takhle pojatý dárek. A když jsme řekli text, tak nás napadlo vzít různé útržky z tátových písní a poskládat je v jakousi koláž, která by dávala smysl. Vznikl z toho, jak říkávám, takový textový Frankenstein.

Do historie vašich hudebních rodinných akcí patří též album Mišíkoviny, tedy

nahrávka Maťových improvizací, která byla pořízena, když mu byly tři roky... Maťo: Mám na to neustále živou vzpomínku. Táta přinesl domů kazeták s tím, že něco natočíme. Já se ovšem hrozně styděl. Tak mě nejdřív nutil k nějakým básničkám a popěvkům jako *Pec nám spadla* a podobně. A jelikož jsem si už tehdy nic nepamatoval, už po prvním verši jsem nevěděl jak dál a začal improvizovat. Zvrhlo se to celé v takovou jam session, kdy táta hrál, já si na místě vymýšlel texty a zpíval. Hrozně mě to tehdy bavilo. No a po několika letech jsem tuhle kazetu našel u babičky. Nahrávku jsem nechal převést na CD, vyrobil obal i s ilustracemi, které jsem jako dítě namaloval, a měl pro tátu krásný zdigitalizovaný dárek s tímto naším někdejšími počinem. Kdyby se tím chtěl pobavit i někdo další, celé tyhle naše dávné „Mišíkoviny“ jsou nyní k dispozici na mém webu www.matomisik.cz.
Vladimír: K tomu jen malá poznámka. Když jsem tohle jednou někde po cestě autem pouštěl Vláďovi Mertovi, tak byl absolutně nadšený, že tohle je skutečný tvůrčí počín, pravá poezie, v níž je celý Maťův život, po-city, představy, imaginace. (smích)

VLASTNĚ STAČÍ UMĚT JEN PÁR AKORDŮ

Docela by mne zajímalo, na jaké muzice Maťo a Adam vlastně vyrůstali. Přístup k ní jste nejen díky tátovi měli určitě mnohem snazší, než on sám v době svého dětství a mládí.
Maťo: K tomu mám jednu docela zajímavou historku. Asi v patnácti se mi stalo, že po jednom tátově vystoupení v Lucerna Music Baru tam začali pouštět reprodukovanou hudbu a já zaslechl něco, co jsem neznal, ale přitom mi byla povědomá každá nota. Kytarista Pavel Skála mi prozradil, že jsou to The Police, do té doby pro mě opravdu neznámá kapela. Doma jsem potom našel vinyl *Ghost In The Machine*, o němž mi máma řekla, že si ho s tátou koupili přímo na londýnském koncertu téhle skupiny, a že se u nás The Police pořád hráli, když byla těhotná. Takže mám tuhle prenatální vzpomínku s The Police. (smích) Tohle byla opravdu první kapela, které mě totálně zasáhla. Potom přišel nějaký metal, bigbit a tak se to různě míchalo.
Adam: Já jsem z takové té přelomové generace. Když mi bylo šest, tak internet sice už existoval, ale ještě to nebylo jako dnes, kdy děti mají vše na iPhonu. S hudbou jsem se poprvé setkal, když jsem dostal empétrojku. Pak přišly mobily s bluetooth a písničky se začaly šířit tímhle způsobem. Kdo narazil na něco nového, tak jsme si to ve třídě přes bluetooth posílali. Takže jsem už ani tolik nevnímal celé desky, ale vlastně jen singly.

Což si myslím, že je charakteristické pro celou moji generaci. Pamatuju si ale, že jsem jako malý měl rád Elvise, kterého táta pouštěl. Potom se mi hrozně líbil třeba film o Rayi Charlesovi, na kterej jsme koukali taky s tátou. A samozřejmě i něco od něj, třeba písničku *Jsem dobrej*, protože v klipu vystupoval Batman, čímž to pro mě bylo daný. (smích) Tu jsem si pouštěl na kazetě furt dokola. Někdy kolem jedenácti pak přišlo moje období s Michaelem Jacksonem. Tím jsem se vlastně nějakým způsobem dostal k pop music.
Vladimír: Když jsem v té době, lehce nešťasten, pozoroval tvé oblíbené interprety, tak jsem ti pak musel pustit Stevieho Wondera, což je bezvadná pop music. A z toho jsi pak byl nadšený. Snažil jsem se ti prostě jen tak lehce naznačit, že i pop music může být senzační.

Adam: Starý věci jsem rád poslouchal vždycky, ale na druhou stranu, každá generace má nějaké svoje vzory a už tu hudbu vnímám úplně jinak, než táta nebo třeba i Maťo. Jsou však věci, na kterých se shodneme. Třeba když jsem měl kapelu The Colorblinds, Maťo v ní sehrál roli až skoro takového našeho hudebního producenta.
Maťo: Hodně se mi líbilo, když Adam tehdy po tom svém tanečním jacksonovském období začal taky zpívat. Přitom si liboval, jaká že je v tom oproti herectví svoboda. Začal pak na sobě skutečně hodně pracovat, zpěv cvičil každý den, což přes stěnu bytu nášle přeslechnout. (smích). A pak přišlo na řadu i skládání.
Adam: Mě to mě fakt hodně bavilo.
Vladimír: No, spíš vymyšlení, ne?
Adam: Řekněme tedy mentální skládání, protože noty neumím. Ale ono v tý pop music to není zas tak důležitý. Podstatné je se orientovat od jakého tónu to vzít...
Maťo: Těch pár akordů jsi uměl, a to stačí.
Adam: Tátovi to taky stačilo celý život...
Vladimír: Ano, tři akordy plus možná někdy i čtvrtěj... (smích)

Adam: Je fakt, že songwriting mě opravdu hrozně baví. Málokdo ví, že většinu písniček na své první desce jsem vlastně vymyslel sám, a teď připravuju nové věci, se kterými to bude podobné. Nikdy mi moc nesedlo, když mi někdo přinesl už něco vymyšleného, i když ani tomu se nebráním. Jen do toho vždycky musím sáhnout sám, abych se s tím mohl ztotožnit.

PŘI TĚCH VĚTÁCH BĚHÁ MRÁZ PO ZÁDECH

Když už jsme na to narazili: tvoje album Parfém vyšlo před třemi roky. To je docela dlouhá doba, abys od něj mohl mít odstup. Jak ho zpětně hodnotíš? Udělal bys ho dnes jinak?
Adam: Jasně, že by už dnes nebylo stejné. Tehdy byl určitý koncept, mělo být hodně zaměřené na mladé lidi a taky pro rádia. Asi jsem neměl úplně svobodnou ruku v tom, jakým způsobem bych muziku cítil.
Vladimír: V šestnácti letech si svobodnou ruku jen málokdo zaslouží. (smích)
Adam: Myslím, že je to i věc vývoje, jímž prochází každý interpret. Nelze začít hned na bodu, kde by chtěl člověk jednou být. Takže ten nový připravovaný materiál je úplně jiný. Navíc trendy v pop music se mění tak rychle, že je to podle mne jen o tom, kdo je schopen tu změnu vnímat a zachytit nejdřív. Dřív k tomu docházelo třeba jednou za dva roky, ale teď už se styl produkce mění každý půlrok. Čímž samozřejmě trpí i životnost dnešních písniček. Tenhle tlak interpreta nutí v podstatě každé tři měsíce zveřejňovat nový singl. Prostě už je taková zrychlená doba.
Vladimír: Při těchhle větách mně osobně běhá mráz po zádech. (smích)
Adam: Nehledě na to, že dřív vůbec nebylo jednoduché něco nahrát. Dnes je to úplně jiné. V L. A. jsem potkal spoustu kluků, kteří mají v garáži nebo doma v bytě absolutně

všechno potřebné vybavení. Každý desátek z nich může být hudební producent a dělají výborný věci na perfektní úrovni.
Vladimír: My jsme taky podobně natáčeli jednu desku, *Umilkly stroje*. Každý z našich muzikantů už má svůj proTools program, takže se dalo točit v domácím prostředí. Myslel jsem si, jak to bude dokonalý, ale trvalo nám to dva roky. Přijel jsem třeba k Jirkovi Veselému, ale místo nahrávání jsme si čtyři hodiny povídali při demižonu slivovice a já nenazpíval ani notu. (smích)

Maťo, ty se živiš sice jako výtvarník, ale když projdu tvoji dosavadní hudební dráhu, tak si nelze nevšimnout, kolika kapelami jsi už prošel.
Maťo: Dělat muziku a výtvarno je pro mne taková přirozená cesta. Já začal hrát někdy v patnácti a samozřejmě začínal někde ve sklepech, kde jsme rok hráli dokola dvě písničky od Metalliky. (smích) První pořádné hraní bylo až s dívčí kapelou Panika, kam mě naverboval kamarád Štěpán Smetáček a kde jsme tehdy společně s Lenkou Dusilovou tvořili kytarový tandem. Ač jsem se pak snažil různě zakládat něco vlastního, vždycky mě to spíš vtáhlo do projektu nebo kapely někoho jiného. Velkou kapitolou samozřejmě bylo hraní s Tata Bojs. Když jsem se tehdy dozvěděl, že shánějí kytaristu, měl jsem až takové dějů, že tam nikdo jinej než já přece hrát nemůže, a šel na konkurz s jistotou, že mě vezmou. Ten sen mít vlastní kapelu jsem pomalu opustil a už už se chystal na natáčení vlastního sólového projektu – a v tu chvíli tak nějak sama od sebe vznikla kapela Gingerhead. Jsme spolu zatím krátce, ale doposud jsem něco tak pěkného, tvořivého a lidského nezažil.

Evo, vy jste známá především jako autorka řady výběrných textů, ale jak už na to přišla řeč, máte taky svou kapelu E+Mausy, v níž zpíváte vlastní zhudebněné verše.

Eva: Vzniklo to spontánně jako všechno v mém životě. Není to poprvé, co jsem vkročila na pódium. Skoro dva roky jsem hrála na klávesy v Hudbě Praha a ještě před tím měla kapelu, se kterou jsme zkoušeli u nás na půdě a rozčílovali sousedy... Navíc já jsem takový typ, že když se rozveselím, tak se vrhnu na pódium a nezadržitelně se chopím mikrofonu. A to se mi stalo právě i s kluky z téhle skupiny, když jsme se potkali na jedné vernisáži. Vznikla tam taková přátelská atmosféra a my si pak řekli, že bychom mohli dát ještě něco dohromady. Samozřejmě jsem předpokládala, že to zůstane bez odezvy, ale kupodivu se tak nestalo. Pozvali mne do zkušebny, kam jsem šla trochu s trémou. Přece jenom, jde o mladé kluky kolem třicítky. Zkusila jsem jednu básničku, oni do toho začali hrát a najednou byla hotová písnička. Potom druhá, třetí... a v současné době už máme repertoár asi z osmi věcí. Jsou hodně založené právě na poezii, občas jde spíše o takový polorecitatív, já se za žádnou velkou zpěvačku nepovažuji. Začali jsme nedávno, před necelým rokem, a kluci mají taky svoje vlastní projekty, takže si zahrajeme tak dvakrát měsíčně. Zatím je to na takové přátelské rovině zahrát si pro radost.

Vladimír: (šeptem) To je ideální, na to se sám těším.

MUCHOW NA SCÉNĚ

Vy už jste zkoušela zpívat dříve?

Vladimír: Eva zpívá na všech mejdanech. Spontánně a hned si dokáže na místě vymýšlet slova.

Eva: Baví mě improvizovat. Kamárádi mi pak třeba říkají, abych něco zazpívala znovu, ale já už si to potom nevybavím.

Proč název E+Mausy?

Eva: Protože zkoušíme na Karláku, kousek od Emauzského kláštera, a navíc je v tom obsažena i slovní hříčka – Eva a Myši.

Zpátky k vašemu rodinnému koncertu. Byl jedním z impulzů i společný duet otce Vladimíra a syna Adama v písni Variace na renesanční téma, který zazní ve filmu Bajkeři, kde Adam hraje i jednu z hlavních rolí?

Adam: Naše vystoupení nemá s tímhle duetem vůbec žádnou spojitost. Ten má jinou

historii. Na začátku jsem dostal filmový scénář od Petra Kolečka a producent Tomáš Vican si pak přál, jestli bych k tomu neudělal i nějakou hudbu. Oslovil jsem Honzu Muchowa a původně byla ve hře jen písnička s Celeste Buckingham, která v tom snímku taky hraje. Jenomže, Tomáš je velký fanoušek táty, tak si moc přál, aby v nějakém jeho filmu zazněla i písnička od něj. Dlouho jsme nevěděli, jakým způsobem ji tam zakomponovat, a já se do toho trochu i bál. Když však do toho vstoupil i Honza Muchow, tak jsem si říkal, že by nakonec nemuselo být vůbec špatný, udělat novou aranž nějaké tátovy staré písničky.

OD TÁTY SE MI CELKOVĚ NEJVÍC LÍBÍ JEHO NEJSTARŠÍ VĚCI. MEDITACE JE ASI MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ.

Vladimír: Producent projevil přání použít přímo Variaci hned zkráj. Bavili jsme se spolu o téhle možnosti a já měl právě představu, že bychom to zpívali s Adamem. V tu chvíli mě taky napadl Honza Muchow, protože na CD *Tribute To Vladimír Mišík* má bezvadnou verzi jedné z mých písniček. Doporučil jsem ho tedy jako muzikanta, který by vytvořil jinou aranž vhodnou jak pro film, tak pro mladší posluchače. Víceméně šlo o práci na zakázku. Nahrávka se však ještě před premiérou Bajkerů dostala na YouTube a teď žije svým vlastním životem. (smích). Za sebe musím říct, že se mi líbí. Trošku mám výhrady k takovým těm Adamovým protáhlým samohláskám, ale to už jsme řešili ve studiu a vyšla z toho ta lepší verze. Duet vznikl tedy účelově pro tenhle film a jak je nahráný a zahráný, řekl bych, trendově víc pro ty mladý, má svoji logiku. Proč ne?

Zvažovali jste dlouho sáhnout zrovna po téhle věci, která je opravdu ikonická a bylo nutné předem počítat s tím, že mnozí budou její novou verzi považovat téměř

za svatokrádež? Ostatně i Honza Muchow v první chvíli hovořil o umělecké sebevraždě...

Adam: S tímhle jsem samozřejmě počítal, ale bral jsem to tak, že jsem s tátou strávil týden ve studiu, zazpívali jsme si, s Honzou popovídali o muzice i o všem možném, prostě jsme si to užili. A výsledek se nám s tátou líbí, víc mě vlastně ani nezajímá. Chápu, že někdo může mít jiný názor, ale člověk se nemůže zavděčit všem. Navíc písnička se v téhle verzi dostane i k lidem, kteří by na ni jinak v životě nenarazili.

Adame, patří Variace na renesanční téma k tvým nejoblíbenějším z tátova repertoáru?

Adam: Od táty se mi asi celkově nejvíc líbí jeho nejstarší věci. **Meditace**, první deska Blue Effectu, je asi moje nejoblíbenější.

Vladimír: Teď mluvíš o desce, přitom vím, že je neposloucháš. Takže asi myslíš píseň *Sluneční hrob*. (smích)

Adam: Náhodou jsem si ji poslechl celou a fakt mě hodně baví. Přejde mi jako taková nadčasová. Pořád je cool.

HLAVNĚ AKTIVNĚ PŘEŽÍT!

Na závěr obligátní otázka: Co každého z vás čeká v nejbližší době?

Maťo: Hodně práce s mojí kapelou Gingerhead. Chystáme živák, takové videoalbum, a po prázdninách budeme ve studiu natáčet nový singl. A do toho samozřejmě pracuji na různých výtvarných projektech. Pověštinou dělám celkovou vizuální identitu různým značkám. Jakožto milovník čaje už nějakou dobu například pomáhám značce Samurai Shot, což jsou energy drinky z čaje, a navíc teď společně děláme na takové zajímavé čajové deskové hře Imperium of tea. Co mě ale hodně baví, je spolupráce se značkami LeeHooker, Salvation Audio a KHDK, což jsou výrobci kytarových pedálů a aparatur. Pro mne takové splnění kytaristicko-výtvarnej sen. Díky tomu jsem se setkal a spolupracoval třeba s The Smashing Pumpkins nebo s lidmi jako Richard Fortus z Guns N' Roses či Kirk Hammett z Metalliky, který je právě jedním z majitelů značky KHDK. Jemu jsem dělal jeho signature kytarový distortion pedál. Krom užité grafiky a tvorby všemožných videí se samozřejmě pořád věnuju malování a některé mé věci si lidi mohou pořídit i na mém webu.

Adam: Nedávno jsem dokončil *Bajkery*, film půjde do kin někdy v říjnu. Jinak pracuju na nových písničkách a jezdím často do Bratislavy, kde mám svůj tým producentů. První singl by měl vyjít na přelomu září a října. Budu to pak asi směřovat k další desce, i když, jak jsme se o tom bavili, dnes už nemají takový smysl. (smích)

Vladimír: Ale mají, pořád...

Adam: Hlavně asi v tom, že je pak potřeba mít co hrát na koncertech. Přál bych si oslovit i jiné publikum, aby už mě lidi přestali brát jenom jako zpěváka pro adolescentní slečny, ale i pro ty starší, řekněme dvacetileté. (smích)

Vladimír: Mojí největší snahou je aktivně přežít. To znamená, že jezdíme koncerty a momentálně už máme i nějaký materiál na novou desku. Dali jsme si deadline do září, kdy by měl skončit přísun nápadů, a pak se budeme věnovat produkci, jak to natočit. Ještě jednu desku bychom udělat chtěli. A co se týká toho, komu by měla být určena: my nikdy necílíme na žádné konkrétní publikum. V podstatě trendy muziku moc neděláme, jsme trochu mainstream a asi budeme i nadále, třebaže různými aranžérským postupům ve smyslu moderního dobového zvuku se nijak nebráním. ■

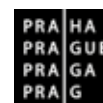
unikátní koncert

Nechte zpívat Mišíky!

Vladimír Mišík & ETC
Adam Mišík / Maťo Mišík
Barbora Mišíková / Eva Mišíková
GINGERHEAD / E+MAUSY

Pondělí 16. 10. 2017 od 19:00
Lucerna Music Bar, Praha

Vystoupí:

www.familyjam.cz

ticketportal

VSTUPENKY NA DOSAH

Předprodej na www.ticketportal.cz
a na pokladně Lucerna Music Baru.